

Η πίστη και η ταπείνωση το «είναι» της Εκκλησίας (Μητροπολίτης Μαυροβουνίου και Παραθαλασσίας Αμφιλόχιος Ράντοβιτς)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2fbjO3O>]

9. Το ίδιο ισχύει και για τους κατ' εξοχήν φορείς της ουράνιας πατρότητας μέσα στην Εκκλησία, δηλαδή για τον επίσκοπο, τον πρεσβύτερο και τον πνευματικό πατέρα. Ο Θεός τους δώρισε και τους άφησε στον κόσμο για να είναι μάρτυρες της αιώνιας πατρότητας και υιότητάς Του, οι φορείς και μεταφορείς της, οι παιδαγωγοί για το μυστήριο της ζωής του Θεού, ως κριτήριο και μέτρο της ανθρώπινης ζωής και ύπαρξής μας. Την δόξα που ο Θεός Πατήρ παρέδωσε στον Υιό, ο Μονογενής Υιός παραδίδει σ' αυτούς (πρβλ. Ιωάν. 17,22).

Σ' αυτό έγκειται και το μυστήριο της Ιεράς Παραδόσεως: αυτή είναι η παράδοση

μέσα στην Εκκλησία της αιώνιας δόξας του Θεού από τον πατέρα στον υιό κατά τον ίδιο τρόπο που την ίδια αυτή δόξα παραδίδει εξ αΐδιου ο Θεός Πατήρ στον Μονογενή Του Υιό. Ωστε η αληθής Εκκλησία είναι κατά τη φύση της η Εκκλησία των Αγίων Πατέρων, είτε αυτοί είναι προφήτες και απόστολοι, είτε επίσκοποι και πρεσβύτεροι, είτε όσιοι ή μάρτυρες. Άγιοι πατέρες είναι εκείνοι που κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο πραγμάτωσαν στη ζωή τους το Ευαγγέλιο του Χριστού και έτσι έγιναν ικανοί να είναι γονείς και πνευματικοί αναγεννητές των νέων γενεών. Με τη χαρισματική τους μαρτυρία και πραγμάτωση της ουράνιας πατρότητας και υιότητας πάνω στη γη μεταβάλλουν την Εκκλησία σε ζωντανή κοινωνία γεμάτη ουράνια ταπείνωση, αγάπη και ενότητα. Όντας πνευματικά αναγεννημένοι δεν κυριαρχούν και δεν εξουσιάζουν διά της βίας αλλά γεννούν «εν οδύναις». Η θέλησή τους έχει ταυτισθεί με το θέλημα του Πατρός και η ζωή τους με τη ζωή του Μονογενοῦς Υιού Του. Για τούτο, ως θεοθέντες πνευματικούς πατέρες οφείλουμε να τους αγαπούμε και να έχουμε εμπιστοσύνη στην αγία σκέψη τους, που έχει μεταμορφωθεί σε θεοσκέψη. Βάσει μιας τέτοιας σχέσης προς το Θεό και τους φίλους Του, αφού έγινε αυτό που έγινε, ο όσιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος καλεί όλους μας να «...Αναλαβώμεθα πίστιν ειλικρινή προς τον Θεόν και τους κατά Θεόν πατέρας και διδασκάλους ημών, κτησώμεθα συντετριμμένην καρδίαν, τεταπεινωμένον το φρόνημα της ψυχής και καθαράν την καρδίαν διά δακρύων και μετανοίας από παντός σπίλου και ρύπου της αμαρτίας...» διότι μόνον έτσι θα μπορέσουμε ν' αποκτήσουμε τα άρρητα αγαθά του θείου φωτός και της θείας δόξας . Οι άγιοι Πατέρες, με το παράδειγμά τους, τη σκέψη τους και την πείρα τους, μαρτυρούν μόνο μία αλήθεια: ότι η ζωή μέσα στην Εκκλησία ή καλύτερα αυτό τούτο το είναι της Εκκλησίας είναι η πίστη και η ταπείνωση. Γι' αυτό είναι αναντικατάστατοι. Η Εκκλησία χωρίς τον ουράνιο Πατέρα και την αιώνια δόξα Του.

Η αιώνια πρόσκληση της Εκκλησίας και όλης της πνευματικής της Παράδοσης, συμπυκνωμένη στις αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων να επόμεθα τοις αγίοις και θεοφόροις Πατράσι σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει την εγκατάσταση κάποιας αυθεντίας ανάμεσα στο Θεό και τις ψυχές· η πρόσκληση αυτή δεν σημαίνει ούτε την απαίτηση να επαναλαμβάνουμε τις πατερικές σκέψεις και να παραπέμπουμε σ' αυτές ούτε να μιμούμεθα εξωτερικά τα έργα και τις πράξεις των Πατέρων. Εμπιστοσύνη σ' αυτούς και ακολουθία τους σημαίνει την πίστη ότι ο Θεός είναι παρών και ενεργητικός στην ιστορία και «θαυμαστός εν τοις αγίοις Αυτού» καθ' ότι και ενοικεί σ' αυτούς. Επειδή λοιπόν έχουν πανευαίσθητον αισθητήριο διά τον Θεό, που ενοικεί εντός τους και για την εποχή που ζουν, είναι οι μάρτυρες του Θεού και οι διδάσκαλοι της οδού προς την αιωνιότητα, καθώς και οι παιδαγωγοί για την ανεύρεση της ορθής στάσης έναντι κάθε εποχής. Κρυπτόμενοι, δωρίζουν, με την αγία ταπείνωσή τους τη ζωή, τον «ψηλαφητό» Θεό

και τον τρόπο της κατά Θεό ύπαρξης. Για να πραγματοποιηθεί πάνω στη γη η αγάπη του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος και για να μπορέσουν οι άνθρωποι να γίνουν ένα καθώς και ο Θεός είναι ένας είναι απαραίτητο να σαρκωθεί και να πραγματοποιηθεί στη ζωή της Εκκλησίας (ολόκληρος ο κόσμος καλείται να γίνει Εκκλησία) η σχέση που υπάρχει ανάμεσα στον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα· δηλαδή η σχέση της ταπεινής προσφοράς, της αμοιβαίας αγαπητικής περιχώρησης και υπακοής.

(συνεχίζεται)